

Ot. Theer: Zvědavá láska

Mým srdcem, jako na plese, šly ženy s touhou v líci.
Na jedněch šperky zářily s hrou lustrů žertující,
a jiné místo klenotů svou rozestřely kšticí.

Zrak jedněch vášeň slíboval, zrak druhých mrazil ledem,
rty jedněch snily o krvi, rty druhých o snu bledém,
a všechny srdce chtěly zmást svých řečí slovosledem.

Ant. Sova: Divoch z venkova

V starosvětském kočáru ji vzali do města.
Bylo to už po jaru, déšť byl, mha, necesta.

Nesměle zprv seděla! Jí šestnáct let je as.
Ale oči z vesela tak zřely stínem řas.

Bonbon, hračky, obrázky rozdala dětem všem,
všecky na jich otázky zlíbala s úsměvem.

Styděla se, špulíc rtík, by se jí nevysmál
o rok starší studentík, jenž vážným se tak zdál.